

Degețica

A fost odată ca niciodată o femeie tânără care nu putea avea copii. Într-o zi, de atâta deznădejde, ea se hotărî să-i ceară ajutorul unei vrăjitoare, care îi dădu un bob de orz în schimbul a doisprezece bănuți.

– Pune-l în pământ, îi spuse vrăjitoarea. Udă-l și vei vedea că visul ți se va împlini!

Femeia se întoarse acasă, semănă bobul de orz și, după un timp, din el răsări o floare care părea că avea să se deschidă în curând. Înduioșată, femeia nu se putu abține și sărută floarea. Imediat, petalele se deschiseră și scoaseră la iveală o fetiță micuță, pe care tânăra o numi Degețica. Fetița era atât de mică, încât femeia îi făcu pătuț într-o coajă de nucă și o înveli cu petale de panseluță.

O vreme, Degețica și mama ei trăiră liniștite și fericite în căsuța lor. Într-o noapte însă, o broască râioasă intră în casă, sărind prin fereastra deschisă. Apoi, fără să facă niciun zgomot, ajunsese în camera în care dormea Degețica. „Ce frumoasă e!” se gândi broasca. „Ar fi o mireasă nemaipomenită pentru fiul meu. Sunt sigură că o va plăcea.”

Și, fără să șovăie, broasca luă coaja de nucă și fugi pe fereastră cu tot cu pradă. Puse fetița pe o frunză de nufăr în mijlocul unei ape, apoi își chemă fiul.

– Vino să-ți vezi mireasa! îi spuse broasca.

În clipa aceea, Degețica își dădu seama că nu mai era acasă. Privi în jur deznădăjduită, cu gând să ceară ajutor, dar nu văzu pe nimeni.